

Osmunda regalis długosz królewski



(C) fot. Gabriel Tomżyński

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYNSKI Szkołka Roślin



(C) fot. Grzegorz Falkowski



Jedna z najpiękniejszych i najwyższych krajowych paproci, bardzo rzadko spotykana w naturze na terenie kraju, zwykle na torfowiskach i w podmokłych lasach, objęta ścisłą ochroną gatunkową. Roślina ta tworzy podziemne, pionowe kłącze z którego wyrastają imponującej wysokości, stojące na ogonkach, jasnozielone liście o długości do 2 m. Młode liście są brązowo omszone i zwinięte w kształcie pastorału. Rozwijają się w maju przyciągając uwagę swoją atrakcyjną formą. Blaszki liściowe są jasnozielone, podwójnie pierzaste. Brązowe zarodnie są gęsto rozmieszczone na wierzchołkach liści w części zarodnionośnej. Liście zarodnionośne krótsze od płonnych. Paproć ta wymaga podłoża wilgotnych, dobrze rośnie na glebach podmokłych, na stanowiskach cienistych lub półcienistych. Jest w pełni odporna na mróz. Cenna roślina do sadzenia w miejscach wilgotnych, nad brzegami zbiorników wodnych, w ogrodach naturalistycznych.

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

zasięg geograficzny

grupa roślin

grupa użytkowa

forma

siła wzrostu

pokrój

docelowa wysokość

barwa liści (igieł)

zimozieloność liści (igieł)

nasłonecznienie

wilgotność

ph podłoża

rodzaj gleby

walory

zastosowanie

strefa

Europa, północna Afryka, wschodnie obszary Ameryki Północnej

byliny

byliny

bylina

wzrost typowy dla gatunku

krzaczasty wyprostowany

od 1 m do 2 m

jasnozielone

liście opadające na zimę

stanowisko cieniste

stanowisko półcieniste

podłoże wilgotne

podłoże podmokłe (bagienne, nadwodne, wodne)

odczyn lekko kwaśny

próchnicza

ciekawy pokrój

ozdobne z liści/igieł

ogrody przydomowe

parki

ogrody orientalne

ogrody wodne i bagienne

kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)

2

autorzy: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;